

Vi starter med rasens historie

Historien starter rundt 1890, hos folkeskolelærer David Gärtner fra Waltershausen i Thüringer.

Blant sine utallige kaniner, som de fleste var krysninger, fant han en dag en nyhet – en kanin som både hadde anlegg for gult og anlegg for ensfarge. Gule kaniner var kjent fra før, men alltid viltgule, og ensfargede kaniner var heller ikke noe nytt. Det var ikke tale om en ny mutasjon, men en kombinasjon av to anlegg som var kjent fra før. Nå skulle man tro at resultatet ble en ensfarget gul, ettersom en viltbrun blir ensfarget brun og en viltblå blir ensfarget blå, hvis deres fargeanlegg kombineres med ensfargeanlegg.

Men slik ble det ikke hos Gärtner. På buken var det en annen farge enn ellers på kroppen, og fargen hadde varierende styrke på enkelte kroppsdeler, overtrukket med et blåsvart slør. Den ene kanin som var avvikende hos Gärtner, var en hann, og ble parett med dens mor. Det ga utslag i at rundt halvparten av ungene kom i den ønskede farge, og da disse avlet rent var Gärtner klar til fremstøt for sin nyhet. Og så skulle den ha et navn, og Gärtner tok det fransk-klingende navnet *Chamois-Kaninchen*. Senere slo Gärtner seg sammen med en oppdretter som het *Emil Piega*. I 1901 fikk de i et fagblad satt inn et innlegg om den nye rase, og de skjøt selvfølgelig uhemmet av rasen. De

innbød til stiftelse av spesialklubb, men det ble en skuffelse og Gärtner trakk seg. Piega fortsatte, og i 1905 gikk det bedre da han stiftet *Thüringer Chamois Rassenclub*. Han stilte 8 dyr ut i 1906 for å få dem godkjent, men det ble avslag. Tyskerens store navn innen kanin, *Friedrich Joppich*, begrunnet sitt avslag slik: «Ikke attraktiv nok». Men Piega ga ikke opp. På utstilling i Hannover i 1908 ble «nyheten», vel 10 år etter dens fremkomst, opp tatt med navnet *Thüringer Gemsen*. Utbredelsen i hjemlandet gikk tregt. Men i Sveits godkjente de Thyninger også i 1908 og der ble rasen mer populær. I hollandsk

standard kom den med i 1912. Det er forståddt ikke så interessant å fortelle at rasen var i en «nordisk» standard i 1917, fordi Thyninger var ikke å se i Danmark før i 1964 (selv så jeg den første som ble fremvist her – på LU-71 i Sarpsborg).

Fargen er rasens kjennetegn

Thyningers farge benevnes madagaskar. Innen Thyninger har det, som også innen flere andre raser, blitt gjort endringer opp gjennom årene angående poengskalaen i Nordisk Kaninstandard.

Den viser at Thyninger i 1978 hadde 25p til farge og 30p til kropp. I 1986: 30p til

Legger vi en Thyriinger på ryggen, skal den se slik ut under

farge/slør og 30p til kropp. I fra 1999 ble det til: 20p til farge/slør og 40p til kropp.

«Farge-forbedring»

Oppdrettere hadde tidligere vansker med «å beholde» den rødbrune farge og at den ble «sandfarget». Import av toppdyr fra andre europeiske land, var følgelig en løsning og Thyriinger har kommet over dette fargeproblemet. - Men muligheten for å gjøre det på egenhånd er til stede, og «en gammel oppskrift» for å løse problemet med fargen, er å gjøre følgende: En Thyriinger x Bourgogne, da Bourgogne har den lille rødforsterkning som skal til for å gjøre en Thyriinger «varmere». Slike kryssninger skal da få en dekkfarge vi kan kalle «svak bourgogne-farge», og de er uten slør. Ved sammenparing av to søsken blir ca 25% av kullet Thyriinger, og de vil avle rent. Velger man heller å gå tilbake på Thyriinger, blir ca 50% av kullet Thyriinger, som likeledes også avler rent.

Fargens beskrivelse

Men, la oss ta å se litt på fargen - altså rasens kjennetegn - og den er i gruppen for ensfargede, men med slør, og fargen beskrives slik:

Rødbrun med blåsvart slør (madagaskar) Dekkfargen er rødbrun, og med god glans. Hele pelsen er overtrukket med et blåsvart, sotet slør, grunnet blåsvarte hårspisser. Dette sløret er svakest på ryggen (kun aning av slør/jevnt fordelte hårspisser), der den rødbrune fargen dominerer. Sløret forsterkes ned over sidene, slik at den blåsvarte farge her er dominerende, men med rødbrun bakgrunn. Den blåsvarte farge er meget kraftig på ører, hale, ben og nederst på lårene, samt på hodet, hvor den på fremste del (snuteparti og overleppe) danner en «maske». Denne er oval (sett forfra), går ned på kjevene og opp mellom øynene. Alle overganger fra mørk til grunnfargen, går lett og «mykt». På buken er den rødbrune farge meget svak, slik at sløret framtrer her på lys bakgrunn. Sløret blir sterkere og mer dominerende for hver felling (det tas hensyn til kaninens alder). Thyriinger er tillatt i mørk og lys fargetone.

Bunnfargen er på ryggen kraftig gulrød, på buk og ellers, kremfarget, men på steder hvor sløret er kraftig, tillates gråblå bunnfarge.

Øyenfarge: Mørk brun. Klofarge: Brun.

Av vanlige feil som medfører poengfradrag på farge kan nevnes:

For sterkt eller svakt slør (med hensyn til alder). Helt mørkt hode. Markerte overganger fra mørk til grunnfarge. Antydning til blå bunnfarge på ryggen. Ujevn farge på ører eller ørekanter.

Av diskvalifiserende feil på farge kan nevnes: Blå bunnfarge på ryggen. Slør savnes.

Eksteriøret

Som nevnt, fargen er kjennetegnet og da er fargen på en Thyringer noe som er temmelig viktig. Her gjelder det å beholde den varme rødbrune farge. Men en må ikke glemme viktigheten med sløret, og en må også huske at sløret skal være jevnt på ørene og at den også skal ha slør på buken. Et fargeproblem som har «duknet opp» de senere år, er «grums» i bunnfargen på ryggen, altså noen som sliter med antydning til blå bunnfarge på ryggen, og dette er noe som oppdretterne må være obs på i sitt avlsarbeid (dette gjelder også for andre raser, som f.eks. Dvergvedder i madagaskar).

40 poeng til kroppsform fikk Thyringer fra 1999 (altså nugjeldende kaninstandard). Thyringer, har stort sett ikke vært «plaget» av dårlige kropper. Men når kroppsform er avsatt med 40 poeng, er det grunnlag for oppdretterne å være obs på at her kreves det å bruke de dyr som har en sterk kroppsform og at en da hele tiden ser etter forbedringsmuligheter.

Da avslutter vi med vekten, og idealvekt er satt fra minimum 3 kg og opp til 4 kg.

LU-2006 i Letohallen: To kaninveteraner og Thyringeroppdrettere: Leif Opsund og Leif Laache

Bilde fra 1997, hann på 51 mnd!